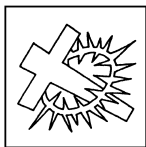

SJUTTONDE SÖNDAGEN EFTER TRINITATIS

DOMINICA SEPTDECIMA

Text Mark 2: 14–22

FÖLJ MIG!

Så säger Jesus i dagens evangelium. Och så sa han till lärjungen Levi, Alfeus son. Det var så han kallade lärjungarna till sig. Och det var så de blev hans lärjungar, Petrus, Jakob, Johannes och de övriga åtta. De lämnade sina sysslor och följde Jesus.

Man kan säkert undra över varför Jesus kallade just dem. Till exempel Levi som också hette Matteus och som var tullare, publikan, en människa med dåligt rykte. Och tittar vi vidare i evangeliernas berättelse så blir den frågan ännu mer het. Hur kunde han kalla dem, som så lite svarade mot det stora uppdrag Jesus hade i beredskap åt dem? Ja, som så ofta tvivlade och var klentrogna och till sist övergav honom samfällt i Getsemane? Hur kunde Jesus kalla dem? Borde han inte ha kallat sådana som var skriftlärd och som hade stora insikter, och som kunde bli till nytta för Guds rikets utbredande?

Kanske någon svarar att Jesus fick ta dem han fick. De skriftlärd ville inte ställa upp hans lära, så då fick de bli andra som inte hade sådana invändningar. Det kan se ut så, men det finns ett annat svar som vår text ger och som är det avgörande, om man ska förstå varför Jesus kallar dem. Svaret ligger i det Jesus här säger: *"Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga utan syndare."*

Det var inte de friska och starka som frågar efter läkare och hjälp, utan de svaga och de sjuka. Detta kan vi se genom Jesu hela verksamhet. Det heter i Matteusevangeliet, att man förde till honom alla som led av olika slags sjukdomar och plågor och han botade dem (Matt 4:24). Och här i texten hör vi att när Jesus låg till bords i Matteus, Levi hus, *"var det många publikaner och syndare som låg till bords tillsammans med honom och hans lärjungar."* Och det heter också om dessa publikaner och syndare att *"många av dem följde honom"*.

De kom till Jesus och de följde honom. Varför? De kom inte för att han krävde något, utan de kom därför att han hade något att ge dem. Just därför att han räckte dem Guds nåd och frälsning. Det är det avgörande. Det var därför de vilja följa honom och det var de blev hans lärjungar.

Men det som Jesus säger, det sa han inte bara då, utan det säger han också nu. För ordet vi läser och det vi hör, bibelordet, är inte en historiebok där vi bara hör om vad som skedde en gång för mycket länge sedan, utan bibeln är Guds ord. Det är inte ett gammalt och förbrukat ord, ett ord som tappat sin mening för länge sedan. Utan det är ett bestående ord. Ett ord som Gud har låtit var evigt och därför ett levande ord också här och nu. Det heter ju: *"ingen profetia har burits fram genom någon människas vilja, utan ledda av den helige Ande har människor talat vad de fått från Gud."* Ja, så heter det i 2 Petr 1: 21 och det betyder att ordet av profeter och apostlar är ett levande ord som har Guds Ande i sig också i dag. Och därtill för Guds Ande till oss i dag. Det betyder att ordet är ett närvarande ord och att Jesus är närvarande genom detta ord hos oss. Så därför säger han också i dag till oss detsamma:

FÖLJ MIG!

Vågar du det? Menar han verkliga detta? Menar han verkligen att du och jag ska kunna följa honom? Vi som så lite tror hans ord, vi som så lite tar vara på hans ord, vi som lite och ringa lever som kristna och kan vara exempel för andra? Och vi kan fråga vidare: När han säger dessa ord, vill han verkligen ge just mig sin nåd? Är det inte bara till vissa? De som verkligen kan ställa upp på hans mening: Följ mig!

I våra tankar bli det många frågor. Men med alla dessa frågor får du gå till huvudordet i vår text i dag och där Jesus säger: *"Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga utan syndare."* För det ordet gäller också dig, du som är här i dag. Och du som läser denna predikan. Jesus säger nämligen just detta till dig. Han är den som kommer till oss med sin nåd och sin sanning. Och han ger dig, du som hör dessa ord och läser dem, sin nåd och alla dina synders förlåtelse. Sådan är han. Han har kommit *"för att uppsöka och frälsa det som var förlorat"*. Och där är väl du? Han kommer därför också till dig och ger dig vad du inte förtjänat men som han förvärvat, sin rika nåd och evigt liv, och det för intet.

Människorna som hörde Jesus, framförallt de skriftlärd och fariséerna hade invändningar som vi hör om i texten. - Hur kan er Mästare äta med sådana, publikaner och syndare? Deras invändning var framför allt att Jesus räckte nåd och förlåtelse till sådana människor och så lättvindigt. Det är egentligen samma invändning som också ljuder i dag. Hur kan man tro att man blir frälst bara man tror på ett bibelord eller hur kan man tro att man frälst bara genom tro och utan gärningar? Och framför allt, att om det finns ett liv efter detta, ett evigt liv, hur kan man tro att man så lättvindigt genom tro på några ord ur bibeln och genom att bara tro på Jesus blir frälst?

Det var också sådana invändningar som aposteln Paulus mötte. Det är då han förklarar *"att talet om korset är dårskap för dem som går förlorade, men för oss som blir frälsta är det en Guds kraft"*. Ja han säger vidare: *"... judarna begär tecken och grekerna söker visdom. Men vi predikar Kristus som korsfäst, för judarna en stötesten och för hedningarna en dårskap. Men för de kallade, både judar och greker, predikar vi Kristus som Guds kraft och Guds vishet. Ty Guds dårskap är visare än människor, och Guds svaghet är starkare än människor."*

Vi ska inte vänta oss att evangeliet om Guds nåd blir uppskattat i världen. *"Mina tankar är inte edra tankar och era vägar är inte mina vägar säger Herren"* (Jes 55: 8) Människan söker emellertid och letar, tror att tillvarons sanning och livets gåtor kan hon själv lösa. Att det skulle vara så enkelt som att komma till Jesus, att få hans försoning och så få evigt liv, kan man inte tänka sig. Och säger man: Vad finns för yttersta visdom i detta med kristendom?

Men, kom ihåg! Det som Gud har uppenbarat är aldrig högsta vishet i världen. Tvärtom, vi läser i 1 Kor 1: 27 ff *"det som för världen var svagt har Gud utvalt för att låta det starka stå där med skam, och det som för världen var oansenligt och föraktat, ja, det som ingenting var, har Gud utvalt för att göra till intet det som var till, för att ingen människa skall berömma sig inför Gud."*

Det är en helt annan värdeordning än den vi känner i denna världen och i detta livet. Det som ingenting var, det utvalde han. Där börjar Herren Jesus, Mästaren, med oss. Och det är på den grundvalen han säger till oss var och en: Följ mig!

Och, ser du, att följa honom, det är att erfar, att hela livet förblir Han vår vishet, vår rättfärdighet, vår helgelse och vår återlösning! (1 Kor 1: 30) Och att vi inte har någon annan berömmelse än honom - Jesus allena!

Vilken glädje - Vilket evangelium!

"Gud vare tack, genom Jesus Kristus, vår Herre!" (Rom 7:25)

Amen